नारायण सूक्तम् nārāyaṇa sūktam

ॐ धाता पुरस्ताद्यमुदाजहार ।

om dhātā purastādyamudājahāra |

शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः ।

śakraḥ pravidvānpradiśaścatasraḥ |

तमेवं विद्वानमृत इह भवति ।

tamevaṁ vidvānamṛta iha bhavati |

नान्यः पन्था अयनाय विद्यते ।

nānyaḥ panthā ayanāya vidyate |

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुवम् ।

sahasraśīrṣaṁ devaṁ viśvākṣaṁ viśvaśambhuvam|

विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं पदम् ॥

viśvaṁ nārāyaṇaṁ devamakṣaraṁ paramaṁ padam||

विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं नारायणगं हरिम् ।

viśvataḥ paramānnityaṁ viśvaṁ nārāyaṇagṁ harim|

विश्वमेवेदं पुरुष-स्तद्विश्व-मुपजीवति ॥

viśvamevedaṁ puruṣa-stadviśva-mupajīvati||

पतिं विश्वस्यात्मेश्वरगं् शाश्वतगं् शिव-मच्युतम्।

patiṁ viśvasyātmeśvaragṁ śāśvatagṁ śiva-macyutam|

नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम्॥

nārāyaṇaṁ mahājñeyaṁ viśvātmānaṁ parāyaṇam||

नारायणपरोज्योति-रात्मा नारायणः परः।

nārāyaṇaparojyoti-rātmā nārāyaṇaḥ paraḥ|

नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः।

nārāyaṇa paraṁ brahma tattvaṁ nārāyaṇaḥ paraḥ|

नारायण-परो ध्याता ध्यानं नारायणः परः॥

nārāyaṇa-paro dhyātā dhyānaṁ nārāyaṇaḥ paraḥ||

यच्च किंचिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपिवा।

yacca kiṁcijjagatsarvaṁ dṛśyate śrūyate'pivā|

अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायण-स्थितः॥

antarbahiśca tatsarvaṁ vyāpya nārāyaṇa-sthitaḥ||

अनन्तमव्ययं कविगं् समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम्।

anantamavyayaṁ kavigṁ samudre'ntaṁ viśvaśambhuvam|

पद्मकोश-प्रतीकाशगं हृदयं चाप्यधोमुखम् ॥

padmakośa-pratīkāśagm̐ hṛdayaṁ cāpyadhomukham||

अधोनिष्ट्या वितस्त्यान्ते नाभ्यामुपरि तिष्ठति।

adhoniṣṭyā vitastyānte nābhyāmupari tiṣṭhati|

ज्वालमालाकुलं भाति विश्वस्यायतनं महत् ॥

jvālamālākulaṁ bhāti viśvasyāyatanaṁ mahat||

सन्ततगं शिलाभिस्तु लम्बत्याकोशसन्निभम्।

santatagm̐ śilābhistu lambatyākośasannibham|

तस्यान्ते सुषिरगं सूक्ष्मं तस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥

tasyānte suṣiragm̐ sūkṣmaṁ tasmin sarvaṁ pratiṣṭhitam||

तस्य मध्ये महानग्नि-र्विश्वार्चि-र्विश्वतोमुखः।

tasya madhye mahānagni-rviśvārci-rviśvatomukhaḥ|

सोऽग्रभुग्विभजन्तिष्ठ-न्नाहारमजरः कविः ॥

so'grabhugvibhajantiṣṭha-nnāahāramajaraḥ kaviḥ||

तिर्यगूर्ध्व-मधश्शायी रश्मयस्तस्य सन्तता।

tiryagūrdhva-madhaśśāyī raśmayastasya santatā|

सन्तापयति स्वंदेहमापादतलमस्तकः ।

santāpayati svandehamāpādatalamastakaḥ|

तस्य मध्ये वह्निशिखा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः ॥

tasya madhye vahniśikhā aṇīyordhvā vyavasthitaḥ||

नीलतो-यदमध्यस्था-द्विद्युल्लेखेव भास्वरा ।

nīlato-yadamadhyasthā-dvidyullekheva bhāsvarā|

नीवारशूकवत्तन्वी पीताभास्वत्यणूपमा ॥

nīvāraśūkavattanvī pītābhāsvatyaṇūpamā||

तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः ।

tasyāḥ śikhāyā madhye paramātmā vyavasthitaḥ|

स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट् ॥

sa brahma sa śivaḥ sa hariḥ sendraḥ so'kṣaraḥ paramaḥ svarāṭ||

ऋतगं् सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ।

ṛtagṁ satyaṁ paraṁ brahma puruṣaṁ kṛṣṇapiṅgalam|

ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः ॥

ūrdhvaretaṁ virūpākṣaṁ viśvarūpāya vai namo namaḥ||

ॐ नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि ।

om nārāyaṇāya vidmahe vāsudevāya dhīmahi|

तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥

tanno viṣṇuḥ pracodayāt||

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

om śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ||